

Konventionen træder i kraft 12 måneder efter den dato, på hvilken mindst 15 tiltrædelsesdokumenter, herunder 7 fra lande, der hver har en tonnage på mindst 1 million bruttotons, er blevet deponeret hos Den mellemstatlige rådgivende Søfartsorganisation (IMCO). Det bemærkes herved, at konventionen indtil nu er blevet ratificeret af 15 stater, nemlig Norge, Frankrig, De Forenede Stater, Spanien, Grækenland, Japan, Haiti, Viet Nam, Ghana, Peru, Madagascar, Marokko, Tunesien, Cuba og Paraguay, hvoraf de 6 førstnævnte har en tonnage på mindst 1 million bruttotons. Danmarks ratifikation kan således bevirke konventionens ikrafttræden.“

Særtryk af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, 1960, med en dertil knyttet, af handelsministeriet foranstaltet oversættelse til dansk medfulgte forslaget som særskilt bilag.

Forslaget til folketingsbeslutning mødte i folketinget tilslutning fra alle sider. Det vedtoges uændret og enstemmigt.

6. Folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af fiskerikonventionen af 9. marts 1964. (Udenrigsminister *Per Hækkerup*). [A. sp. 2013. C. sp. 729].

Skriftlig fremsættelse $\frac{20}{5}$ (F. sp. 5188). 1. beh. $\frac{26}{5}$ (F. sp. 5514). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Østergaard, H. C. Toft, Kirkegaard, Vivike og Birthe Wetlesen. 2. (sidste) beh. $\frac{29}{5}$ (F. sp. 5774).

Folketingsbeslutningen går ud på, at folketinget meddeler sit samtykke til Danmarks ratifikation af fiskerikonventionen af 9. marts 1964.

Om konventionens baggrund udtalte *udenrigsministeren* ved forslagets fremsættelse:

„Konventionen er et af de resultater, som opnåedes på den i London i perioden december 1963-marts 1964 afholdte fiskerikonference, hvori deltog 16 vesteuropæiske lande samt en repræsentant for Det europæiske økonomiske Fællesskabs kommission.

Konventionen tilsigter en ordning af spørgsmålet om *størrelsen af de kontraherende parters fiskeriterritorier* for derved at undgå en række ensidige ukoordinerede udvidelser af de hidtil gældende fiskeriterritorier. Behovet for en sådan ordning var blevet større, efter at det på to FN-konferencer i Genève i 1958 og 1960 ikke var lykkedes at nå til enighed på verdensomspændende basis om fiskeriterritoriernes retmæssige størrelse.